

Registered at G.P.O., Melbourne, for
Transmission by Post as a Periodical.

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)

Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Membership, including this periodical: \$3.

Advertisements: 25 cents per line.

Editor (Redaktoro): F. R. Banham, 31 St. Andrew's Ave., Rosanna, Vic., 3084

Treasurer (Kasisto): L. Scott, 34 Ocean Road, Manly, N.S.W., 2095.

A.E.A. Press Officer: H. V. Petley, 32a Lindsay Street, Toowoomba, Q., 4350

Address of A.E.A.: Box 415, P.O. Manly, N.S.W., 2095.

N-ro 86 (166)

MELBURNO

Julio, 1970

VORTOJ DE LA REDAKTORO

Antaŭaj redaktoroj:

Arthur M. Hyde, 1920 - 1921.

Charles W. Ballard, 1921-1927.

Percy Hudson, 1927-1929.

En Majo, 1929 — antaŭ 41 jaroj — mi akceptis redaktorecon de la Aŭstralia Esperanto-organo. Organo, laŭ la tria difino de Plena Vortaro: esprimas la pensojn de grupo da homoj, do de vi, legantoj. Inter vi povas okazi diskuto: ĉu aŭ ĉu ne nia gazeto kontentige plenumis la sencon de tiu difino, sed estas certe, ke mi funkciis kun tiu principa intenco.

Antaŭ 41 jaroj Percy Hudson, la tiama redaktoro, abdikis oficon, por vojaĝi al Hindujo, per tre komplika vojo. En La Rondo (Marto, 1950) vi legas pri tio, kun multo alia pri tiu rimarkinda viro, senrivala vojaĝemulo inter ni E-istoj Aŭstraliaj.

La tasko, kiun mi tiam entreprenis, estis pene malfacila. Laŭ konsilo de Percy Hudson: "Se vi ne akceptos la laboron, la gazeto nun iras en morton.

Se vi akceptos, eldonu laŭ la stato de la kaso — tio estas, laŭ viaj financaj rimedoj".

Per subteno de fidelaj amikoj, tamen, la gazeto (tiam sub titolo: La Suda Kruco) sukcesis aperadi en preskaŭ ĉiu monato sen halto ĝis Oktobro, 1934. En Oktobro, 1940, aperis La Rondo mimeografita; en 1947, presita. En Januaro, 1958, nia gazeto ricevis sian trian kaj nunan titolon, pli taŭgan ol la nomo La Rondo, kiu povas pensigi pri ekskluziva esotera grupo da "skolanoj".

Gia eldonnombro kreskas, alproksimiĝante ĝis 400. Ni atingis 500 antaŭ paso de unu-du jaroj. Tiun progreson en tre alta grado rezultigis "Tiny" Goldsmith, nia sekretario, kies organiza fervoro kaj fundesperta strategio verŝis vivon en la landan E-movadon.

Post preskaŭ kvindek jaroj da E-isteco, mi ankoraŭ strebadas pli kaj pli intimiĝi kun nia amata lingvo, iufoje min riproĉante pri mia pigmea kontribuo al ĝia progreso, kompare kun la brilaj atingoj de aliaj homoj, ekzemple de nia vigla veterano Tiny, jam ĉirkaŭ 81-jara. Tiu sin-admona sento estas saniga; ĝi manku al neniu el ni.

En granda mezuro la gazeto ŝuldas sian financon stabilecon al la longtempa laboro de Ken Linton, ĝia kastisto, kiu brave firmigis ĝian bazon, frontante plurajn krizojn. Tiun stabilecon nun aliaj induloj sindediĉe prigardas, ĉar li ĉi-jare rezignis la oficon en iliajn manojn.

Lojale subtenu la gazeton, la Asocian interligilon, sen kiu la movado ĉi-landa riskus diseriĝon — sen centra gvido, informo, instigo kaj individua tribunio por ĉies voĉo.

LIMERIKOJ

Junulo el Suda Afriko
Ekiris tra spac' en sputniko:
Sed ĉu al la luno,
Aŭ, eble, la suno,
Montriĝis nenia indiko.

Frenezul' el insulo Korsiko
Vojaĝas tra spac' en sputniko:
Kaj se la sorto
Finigos per morto,
Jen, almenaŭ, pri li, limerikol

—Bernard Long, okaze de E-ista kunveno en Watford. Ĉu legantoj povus fabriki similajn

ZAMENHOF VEGETARANO?

Zamenhof forte influigis de L. N. Tolstoj Legu: "Fundamenta Krestomatio", p. 108: La Hejmo de Metiisto; p. 187: Kio estas Vegetarano? (resp. p. 100 kaj 177 en la 17-a eld.). Tuj komence de la E-a movado fondiĝis Unuiĝo de E-aj Vegetaranoj, kies membro estis ankaŭ Zamenhof, kaj kies unua prezidanto estis Tolstoj. — "E-isto Slovaka" n-ro 7.

S.A.T. eldonis grandan nombron da libroj, originalajn aŭ tradukitajn. Elstaraj estas la Plena Vortaro, kaj la Plena Ilustrita Vortaro baldaŭ aperonta. Ĉiu membro de S.A.T. ricevas la gazeton "Sennaciulo" monatan, kaj Jarlibron kun la nomoj-adresoj de ĉiuj anoj tra la mondo. La kotizo estas tre malalta: 3.45 kaj 0.75 por "Sennacieca Revuo". Kiu helpas nin daŭrigi nian laboron?—Volo Guelting, landa peranto, 5/21 A'Beckett Avenue, Ashfield, N.S.W. 2131.

KAZAKA LULKANTO

(M. Lermontov)

Dormu, etuleto bela,
Mi enlulas vin.
La kvietla luno hela
Rigardados vin.
Mi rakontos fabeletojn
Kaj vi aŭdu min.
Dormu, fermu okuletojn,
Mi enlulas vin.
Super ŝtonoj Terek saltas,
Plaŭdas la ondet',
La ĉeĉen' sur bordon rampas
Kun la ponardet'.
Patro via estas forta
Kaj li venkos lin.
Dormu, estu vi kvietla,
Mi enlulas vin.
Venos tempo, vi elkreskos
Kun kazaka kor'.
Sur ĉevalo vi ekrajdos
Kun pafilo for.
Silke brilos la seletlo,
Mi borderos ĝin.
Dormu, mia infaneto,
Mi enlulas vin.
Vi heroo brava estos
Kaj kazak-anim'.
Akompani mi alvenos,
Manon svingos vi.
Kiom larmoj da amaraj
Verŝos la patrin' . . .
Dormu, anĝeleto kara,
Mi enlulas vin.
En sopiro turmentigos
Sen konsolo mi,
Tutan tagon mi preĝados,
Nokte ploros mi'.
Pensas mi, ke vi enuas
Ĉe la fremda lim'.
Dormu, zorgojn vi ne konas.
Mi enlulas vin.
Tiam sanktan ikoneton
Donos mi al vi:
Ĝin, al Di' farante peton,
Metu antaŭ vi.
Kiam estos en batalo,
Ekmemoru min.
Dormu, etuline bela,
Mi enlulas vin.
—Tradukis A. Holzhaus.

Rimarkoj: Terek estas monta rivero en Kaŭkazo. Ĉeĉeno estas Kaŭkaza popolo.

MALPLIKARA AFRANKO

De 1 Jan. 1970 afranko de leteroj kaj p.k. al 21 landoj, inter kiuj estas Japanujo, Indonezio, Filipinoj, S. Koreujo. Tajlando, S. Vjetnamo, Laoso, Kam-bodio, estas jene:

Leteroj, ĝis 1 unco, 5c.; 4c. por ĉiu sekventa unco.

Poŝtkartoj, 5c. ("Age", Melbourne. 18/12/69).

AUSTRALIAN ESPERANTO ASSOCIATION OFFICIAL NOTICES

10th June, 1970

New Individual Member

Degnin, Mrs. J., Collaroy, N.S.W.

Publication Fund

Previously acknowledged	\$613.37
Gardiner, Mrs. E., Qld.	2.00
Harry, Mr. R. L., A.C.T.	12.50
Crane, Mr. D., Qld.	1.00
Behncken, Mr. O. H., Qld.	4.00
Keogh, Mr. J. B., Vic.	5.00
Brodie, Mr. N., N.S.W.	2.00
Hanks, Mr. E. S., Vic	2.00
Oki, Mr. J., Vic.	5.00
Dean, Mr. C. J. W., W.A.	2.00
Pisz, Mr. T., Vic.	1.00
"Antaŭen", N.S.W.	5.00
Simpson, Mr. A. R., Vic.	10.00
Laid, Mr. L., N.S.W.	4.00
Marshall, Mr. H., Vic.	3.00
Robbins, Dr. R., A.C.T.	1.00
Rymer, Rev. W. V., N.S.W.	1.00
	\$673.87

Sincere thanks to all helpers.

Interstate Competition

Positions on 10th June, 1970

	Quota	Points	%
Queensland	130	506	389.2
Victoria	300	899	300.0
N.S.W. - - A.C.T.	260	608	234.0
W. Australia	80	169	211.2
Tasmania	30	32	106.6
S. Australia	40	23	57.5

THE NEW "ADRESARO"

There was a request on the first page of our December issue asking members to let us know if they had passed any examination not indicated in the previous "Adresaro". In the first week after the despatch of the new one we have received complaints from three members that their success has not been indicated. If you have succeeded in any Esperanto examination please let me know now—before you forget it—so that this can be noted for next time.

The 1970 Adresaro is much more imposing than its predecessor, but it would be still more so to the outsider if a far larger proportion of our members could show that they had a fairly good knowledge of Esperanto. If you have this, why not prove it by taking an examination? Particulars free on request, but a stamped addressed envelope would be appreciated.

If you think your knowledge is not yet up to standard, take a correspondence course to help while away the weary hours. Details free on request.

—C. C. Goldsmith, Secretary.

EKZAMENOJ

Proksimume egalvaloras la sekvantaj ekzamenoj:

Elementa B.E.A.: Pyke Memorial (A.E.A.); Elementa A.E.A.

Altgrada B.E.A. (Atesto pri Kapa-bleco); Supera A.E.A.

Plej alta: Klereca A.E.A.: Licencia B.E.A.

La Anglalingvaj terminoj por la titoloj Elementa, Supera kaj Klereca estas Elementary, Advanced kaj Final ("The A.E." 5/69).

PRI PUBLICO.

En Aŭstraliaj ĵurnaloj ofte aperas artikoloj, leteroj, pri lingva instruado en lernejoj. Zorge notu ilin kaj, kiam oportune, respondu al ili laŭ via E-ista vidpunkto. Viaj respondoj estu nete kompaktaj; ĉiam kontrolu la faktojn; neniam troigu; emfazu la utilecon kaj praktikecon de E-o. Krome, de tempo al tempo sendu al redakcioj interesajn novaĵojn pri E-a agado en diversaj kompoj de loka kaj monda signifo. Povas esti, ke redaktoroj ne presigos ilin, tamen almenaŭ ili mem ekscias per viaj provoj iom pri la lingvo kaj fine konstatoj, ke ili havas valoron laŭ ĝenerala intereso. En du jaroj centoj da pri-E-aj leteroj aperis en Aŭstraliaj gazetoj.

Ekzemple: "Sunday Mail" (Brisbano). Ĝi letero konfesas, ke E-o ne mirakle solvos ĉiujn mondproblemojn. Zamenhof ne pretendis, ke E-o tiel efikus. Nek li, nek liaj amikoj, estas tiel naivaj. Tamen E-o efektive prezentas solvon de la kompleksa lingva problemo, kiun frontas vojaĝantoj, sciencistoj, tradukistoj kaj ja simplaj homoj en ĉiu lando.

"The Australian": "Responde al mia letero en via ĵurnalo mi ricevis kelkajn demandojn de legantoj. Mia Asocio en la pasintaj du monatoj ricevis proks. 500 petojn pri E-a informado".

"Sunday Mail" (Brisbano): D-ro Naylor faras bonege en sia laboro: kreskigi German-Aŭstralian amikecon. Simile la A.E.A. daŭre, vige instigas lernadon de E-o, cele al tutmonda amikesco. (Sekvas detaloj kaj invito aligi al A.E.A.).

"Toowoomba Chronicle". En sia verko "What's in a Word?" Prof. Mario Pei asertas: Estas je ĉies dispono artingvo kun pli multe da adeptoj kaj vasta rekonado ol kiu ajn alia artingvo. Jen la fakta situacio. E-o jam trois al si impresan nombron da adeptoj. Ĝi atingis ĉian kapablon kiel parolata kaj skribata lingvo. Ĝi vekis intereson ĉe registaroj. Ĝi impresis la publikon ĝis grado, ke preskaŭ ĉiu homo konas ĝin laŭnome.

adhesato

dispro: la ŝi ŝi difinal

rigardante ĝin kiel lingvon internacian. Pei donas al E-o kvar ĉapitrojn en tiu verko kaj nomas ĝin: "la lingvo de morgaŭ".

da supraj ekzemploj donas ideojn pri estonta agado de niaj "publicistoj". Legante ĵurnalon, notu pri ĉio, kio koncernas lingvojn, lingvoinstruon, kaj sendu al redaktoro taŭgan komenton, rebaton, kritikon aŭ similan, en ŝerco kiu trafu metus la justajn pretendojn de E-o antaŭ la vastan publikon. Rezultajn elstarigojn bv. sendu al H. V. Petley, 32a Lindsay St., Toowoomba.

THE BRITISH ESPERANTO ASSOCIATION

publishes a monthly magazine, books and leaflets, maintains a national network of local representatives, stocks a wide selection of books and records and controls the largest Esperanto reference library in the world. It is financed only by its members. Our register in Australia reveals a sadly small membership of the B.E.A., our mother body. This surely could be increased. Write for its handbook 1970: 140 Holland Park Avenue, London W11.

To those of our newcomers who are looking for ways of utilising their growing proficiency in Esperanto we point out several openings. You have a hobby or special interest? You may contact 26 specialist societies (from Buddhists to nudists) — 20 pages of them in the Yearbook of the Universal Esperanto Association. You want a pen friend? "The British Esperantist", one among some 100 Esperanto papers, carries addresses of such. You will travel abroad? The Yearbook with 600 pages of addresses of 3600 representatives in 64 countries offers you agreeable and helpful contacts with Esperanto speakers. Like reading? Esperanto has a rich and growing literature. Want to learn another language? Experience has shown that learning Esperanto first and then another language is quicker than learning the national tongue first.

As a member of B.E.A. you enjoy associate membership with the U.E.A. with right to certain of its services. Mr. Linton would give any details on membership in these two bodies. Please think it over.

PARDON, MES AMIS!

Cirkau 150 Francaj vizitantoj al sia "ĝemelurbo" Taunton (Anglujo) takte

diskrete ignoris "bonvenigajn" afiŝojn. Jam semajnon magazeno en la ĉefa strato uzis miksaĵon da Franca kaj Angla en montrofrenestra reklamo: "Une sale Française", kio signifas: "malpura Francino". La estro varkontrola diris, ke firmanoj jam antaŭe konsultis supozatan scianton de la Franca kaj ricevis ties certigon, ke la esprimo estas ĝusta. — "Sun" (Melburno) 29 Junio.

VIRINA HUMURO

Kiam mi estis sesjara, mi diris al knabineto, kiu loĝis tute apude: "Mi vetas, ke mi povas stari du colojn for de vi sen la ebleco, ke vi tuŝu min."

"Kiel?" Si demandis.

"Starante malantaŭ la pordo." Mi ridis tiel forte, ke la ludgloboj ruliĝis el la poŝo de la pantaloneto.

La knabineto rigardis min, kvazaŭ mi estus rano. "Kio estas tiel komika pri tio. Neniu povus vin tuŝi, se vi estus tiel stulta stari malantaŭ la pordo."

Malgraŭ la forpaso de multaj jaroj post tiam, mi ankoraŭ ne povas kompreni la virinan senton pri humuro.

Virinoj aŭ ridas je la malĝusta tempo, aŭ al la malĝusta ŝerco, aŭ ili tute ne ridas. Mi konas virinon, kiu diris: "H-m-m-m, kaj kio okazis post tio?" kiam la ŝerco estis jam definitive finita, kaj alian mi konis, kiu ridis la tutan tempon, ĝis mi atingis la kulminon, kaj tiam subite serioziĝis kaj demandis: "Kaj kie vi loĝas nun?"

La sekreto de la afero, kompreneble, estas, ke la humuro ne venas el la ŝerco mem, sed el la mensaj bildoj, sentoj, kaj rilatoj, kiujn la ŝerco sugestas. Persono, kies mensaj bildoj konsistas el salonaj kurtenoj, printempaj kostumoj, kaj Gregory Peck, certe perceptas aferojn malsame ol persono, kies psiko turniĝas al tiel interesaj aferoj, kiaj golfudado, truŝado, kaj sveltaj blondulinoj.

Virinoj portas kun si tiel fortan balaston de tro fundamentaj realismoj, kiuj ne permesas, ke ŝi aspiru al pli altaj aferoj. Jen la kialo, pro kiu ili ne reagas al la tielnomita "shaggy-dog" rakonto, kiu derivas sian humuron el la fakto, ke tia rakonto estas malracia.

Unu nokton mi alvenis hejmen, eniris la domon, kaj salutis la edzinon. "Ĉu vi ŝatus aŭdi komikan ŝercon, karulino? Nu, iam estis ulo, kiu ĉiutage vizitis la saman restoracion kun peco de celerio malantaŭ la orelo. Iun tagon li portis cepon anstataŭ celerion. Homo, kiu estis lin observinta ĉiutage, ne povis sin reteni plu, do alproksimiĝis kaj demandis:

"Diru al mi, amiko, kial vi portas cepon malantaŭ la orelo? La viro respondis: "Hodiaŭ mi ne povis aĉeti celerion." La lastajn vortojn mi apenaŭ povis diri, antaŭ ol preskaŭ kolapsi pro senbrida ridado.

La edzino strange min rigardis kaj demandis: "Kial li ne povis aĉeti celerion?" Tiam ŝi aldonis: "Tio memorigas min. Grace kaj Bill estos ĉe ni hodiaŭ vespere. Ni bezonas fromaĝon."

Tiun vesperon mi rakontis la ŝercon al Grace kaj Bill. Bill ridegis, sed Grace nur ridetis afable kaj diris: "Celerio ja estas vere altkosta", kaj turninte sin al mia edzino, ŝi aldonis: "Nur hodiaŭ mi diris al mi, ke se kostoj daŭros altiĝi, mi devos trovi edzon, kiu gajnos pli da mono." Je tio la du virinoj fortege skuigis pro serio da histeria ridado, dum Bill kaj mi serioze suĉis olivojn.

Virino ne sin donas al petolado tiel prete, kiel viro. Viro povas interrompi direktoran konferencon por rakonti ŝercon, sed virino devas atendi, ĝis la vazoj estas lavitaj, kaj la infanoj banitaj kaj enligitaj, antaŭ ol eĉ pensi pri tiaj aferoj.

Je alia okazo mi diris al la edzino: "Ĉu vi aŭdis pri la du angloj sidantaj en la salono de sia klubo?" "Mi bedaŭras la novajon, ke vi devis enterigi vian edzinon hodiaŭ matene", la unua diris. La alia respondis: "Ho, ne bedaŭru. Mi devis. Ŝi mortis."

La edzino rigardis min per tiu sama esprimo, per kiu ŝi komencis, kaj mia granda rideto grade degelis for de la vizaĝo. "Pro kio ŝi mortis?" Ŝi demandis.

"Aŭskultu", mi rekomencis. "Du angloj..."

"Mi aŭdis tion," ŝi interrompis, "kaj ne kriegu al mi. Se iu intencas agi tiamaniere, mi ne deziras aŭskulti la rakonton."

Alia kaŭzo por malsukceso, kiam viro penas ridigi virinon, estas la nura fakto, ke viro rakontas. Virino opinias viron komika preskaŭ konstante, sed tiun fakton ŝi kutime sukcesas kaŝi. Mi vidis virinojn preskaŭ histeriajn pro ridado, kiam ili rakontis pri la maniero, laŭ kiu la edzo butikumas, kiel li drolotas la aŭton, aŭ kiel li kondukas kun blondulino, sed kiam la viro mem opinias, ke li estas komika, la ŝerco fuŝiĝas.

Cetere, mi konstatas, ke estas ne nur la humoro de mia propra edzino, kiun mi ne povas kompreni. Mi renkontas la saman malfacilaĵon kun la edzinoj de aliaj viroj.

Okaze ĉe societa vespero, kiam la intereso jam vigliĝis, kaj kelkaj virinoj

rakontas ŝercon de biologia karaktero, mi kutimis enkonduki ŝercon mian propran. La virinoj, inklude de mia edzino, ĉesas ridi, rigardas siajn ŝuojn, turnis sin unu al la alia, kaj faras ian komenton, kia: "Via hararo aspektas bele de post kiam vi lasis la finojn kreski."

Ho, mi bone lernis esti tre singarda, kiam mi miksas humuron kun virinoj. Nun mi konservas miajn ŝercojn, ĝis la kunuloj kolektigas en la kuirejo por observi min verŝi la trinkojn, kaj la virinoj sidas en la salono kaj parolas pri vestoj, sed ofte dum tia okazo mi rimarkas, ke la edzino mallautigas la voĉon ĝis nura flustro. Post tio la aliaj virinoj eksplodas per tondra ridado.

Iam — iel — mi eltrovos kio estas tiel komika.

—El la angla tradukis Ken G. Linton.

KVIN ANEKDOTOJ

Libertempanta vojaĝanto per sia aŭto pasis belektan vilaĝon. Haltinte, li demandis vilaĝanon, ĉu tie ĉi estas porsana, higiena regiono.

La vilaĝano ridetante respondis: Certe, sinjoro. Kiam mi venis ĉi tien, mi ne povis paroli unu vorton kaj apenaŭ havis harojn sur mia kapo. Mi estis tiel malforta, ke mi ne povis iri tra la ĉambro, kaj oni devis levi min eĉ el la lito!

La vojaĝanto entuziasme deklaris: Tio estas ja nekredebla mirindaĵo! De kiam vi jam troviĝas en tiu ĉi vere saniga regiono?

Ho, ek de mia naskiĝo.

Unu tagon mia edzino kaj mi renkontis la maljunan S-ron Galt en parko. Li diris al ŝi, ke li persistos vivi ĝis la militfino, negrave kiel longe ĝi daŭros. Ŝi respondis, bonintence sed taktomanke. "Ho, S-ro Galt, certe mi esperas, ke tre baldaŭ ĝi finiĝos!"

Al juna profesoro en 1916 entuziasma virino prezentis blankan flageton kune kun riproĉo: "Sinjoro, ĉu vi scias, ke en Flandrujo nun mortas junaj viroj, defendante la civilizacion?" Li respondis, sin ĝentile klinante: "Ĉu vi scias, sinjorino, ke mi estas tiu civilizacion por kiu ili mortas?"

W. S. Gilbert diris al redaktoro de la semajngazeto "Punch": "Mi supozas, ke ĉiun semajnon tre multe da ŝercoj alvenas en vian kabineton?" La redaktoro jesis, kio Gilbert demandis al li: "Kial do vi neniam ilin aperigas?"

Iuj Kristanoj asertas kredi pri la mirakloj de la Apostola unua jarcento, sed

pridubas aŭ neigas pretendojn, ke mirakloj okazis post tiu epoko. Aliaj Kristanoj similas tiun Francon, kiu pri-kredis "nur tiujn miraklojn, kies faro ne estas tro malfacila".

Tia sinteno prezigas pri sinjorino, kiu volis kredi, ke Skta. Deniso reprenis sian fortranĉitan kapon kaj formarsi kun ĝi — sed ne tiel foren kiel estas distanco de Montmartre ĝis la baziliko, kiu nun portas lian nomon.

Jen al ŝi ĝusta respondo: "Nur la unua paŝo estas malfacila!"

AUSTRALIA KRONIKO

BRISBANE: Dum ĉi tiu monato multaj klubanoj estis malsanaj. Ni esperas, ke ĉiuj baldaŭ resaniĝos.

1/6 S-ino R. Hird prelegis al ni — "Kelkaj pensoj pri floroj. 6/6 Brisbane kaj Redcliffe esperantistoj vojaĝis al Rosewood. La rakonto de la tago sekvas la kluban novajon. 7/6 Ges-roj Robinson reprezentis nian klubon ĉe la kutima pikniko kun la klubanoj de Redcliffe kaj la Sunbrila Marbordo. Estis bone aŭdi, ke S-ino Callaghan kun Ges-roj Allen ankaŭ ĉeestis.

8/6 ne estis kunveno, ĉar en Kvin-slando estis ferio pro la Reĝina Nask-tago.

15/6 Ĉiuj ĝuis la prelegon de S-ino J. Elvidge. Sia temo estis "La Aĉetado de domo." Sed ni devis prokrasti la prelegon de S-ino Robinson 22/6. Hon-konga gripo atakis tro multajn membrojn. Bonŝance la tri kursoj de komencantoj sub la gvido de S-inoj Cooney, Sullivan kaj Elvidge ĉeestis forte.—W.G.

MANLY: Nia dua stud-periodo komen-ciĝis jaŭdon 28/5 en la Vespera Lernejo, Darley Road, Manly, kun entute 15 studentoj. Kvankam malmultnombro 3 kursoj stariĝis, (unu oficiale): komenca, sub Susan Sobey; drama sub Robbie Robertson; stud-kaj diskuta sub Paul Schwerin kaj Marjorie Duncan.

Klub-kunvenoj okazis post la kursoj, 8.15 - 9.30: 28/5 Paul Schwerin prelegis kun belaj lum-bildoj pri sia vizito al Irano; 4/6 Lily Jullie gvidis kart-ludon, nomitan "Leksikono", kiu entuziasmigis la membrojn pri vort-farado.

Okazis 3 specialaj renkontiĝoj: 14/5 En la hejmo de Ruth Carruthers ni kunvenis por plani agadon ĝis Sept. Poste, vespermango kaj babilado. 31/5 denove en la hejmo de Ruth 27 amikoj festmanĝis kaj adiaŭis al 5 anoj, kiuj vojaĝos eksterlanden: — Betty Cleminson, Audrey Bracken, Thora Richmond, Edna Giles kaj Jean Degnin. 1/6 Ges-roj Arthur Cocking invitis klubanojn kaj

vizitantojn al sia hejmo por film-vespero kaj vespermango. Ni ĝuis diapozitivojn pri vojaĝo de Londono al Katamandu, bone prezentitajn Anglalingve de Joan Payne.

17 el niaj anoj partoprenis en la Federacia Konferenco en Orange je Majo 23-24, kaj ĝuis la sukceson de tiu semajfino.

Oni ĉiusemajne sendas raportojn pri nia agado al 4 regionaj ĵurnaloj. Preskaŭ ĉiam ili aperas en "Manly Daily", kaj de tempo al tempo en "Pacific Times", "Warrindah News", kaj "North Shore Times".

Partopreno en du urbaj aranĝoj helpis niajn publikajn rilatojn: 5/2 nia Prezidanto Marjorie Duncan reprezentis la Klubon ĉe Urba Akcepto al Miss Australia en la Urbdomo. 2/5 Nia membro Arch Duncan organizis mon-kolekton en la orienta regiono de Manly, subtene al "Ruĝa Kruco Vokas". Nome de la Klubo, kaj helpite de pluraj mumbroj, li kolektis 240 dolarojn tiucele.

En la Radio Programo "Morning Call", 2F.C., (Dec. 1969), Edna May Jenkins intervjuis nian anon, Peg Ford-Lewis, kiu parolis pri la valoro de Esperanto en internaciaj rilatoj. Gratulon al Peg pro ŝiaj sukcesoj en lingvo-studado kaj Esp.—informadol—Marjorie Duncan.

ESPERANTO-FEDERACIO DE N.S.W.

La 12a Konferenco okazis en la Royal Hotel, Orange, je la 23-24a de Majo. Ĉeestis 28 membroj, tre kontentiga nombro, kiam oni konsideras ke la bela urbo staras 166 mejlojn de Sydney, kaj la vintro jam komenciĝis.

Akceptiĝis progres-raportoj pri la Federacio kaj pri la Manlia kaj Sidneja Klubo.

La ĉefa temo diskutita estis propono pri la kunfandiĝo de la Federacio kun la Esperanto-Asocio de N.S.W. (antaŭe Esperanto Co-operative Ltd.). La principon oni akceptis sub certaj kondiĉoj, kaj nun ni atendas la decidon de la E.A.N.S.W.

Oni decidis ke la venonta Konferenco okazu, se eble, en la regiono de Newcastle je la 15e de Aŭgusto.

Post la vespermango ni denove kunvenis por sociata vespero. Unue oni provprezentis teatraĵetojn, kantojn, parolandojn, k.t.p. Poste envenis la fama aktorino Muriel Steinbeck kaj ŝia edzo, la lokaj A.B.C. radio-representantoj, kiuj dum du horoj surbendigis la programon kaj kelkajn intervjuojn. Ili tre interesiĝis pri la internacia lingvo, kaj ni ĝuis tre interesan kaj vivecan vesperon.

La antaŭan vesperon nia vigla loka membro, Frank Acs, bonvenigis ĉe sia hejmo 15 membrojn kiuj ĝuis lian tre malavaran gastamon. Li ankaŭ aranĝis, ke dum la matenoj de Sabato kaj Dimanĉo ni vizitu en aŭtomobiloj la ĉirkaŭaĵojn. La vetero estis agrabla, kaj la tuta vizito al Orange estis granda sukceso.

Je la 19a de Aprilo subĉiela pikniko ĉe Manly Dam okazis en varma vetero, kiam 17 membroj partoprenis feliĉan amikan kunvenon. —George Thatcher.

MELBOURNE: Eastern Suburbs. La nova komitato plioftigis kunvenojn. Ni nun kunvenas ĉiun merkredon vespere (ĉesceptante la duan merkredon en la monato) je la oka ĝis la naŭa kaj duono. Kiam kvin merkredoj okazas en unu monato (kiel en Aprilo), la kvinan vesperon ni uzas por distraĵoj anstataŭ klasoj.

En Aprilo ni gastigis la fond-kunvenon de la nova E-a Federacio de Viktorio, kiun gvidis Tajni Goldsmith. Ni elektis S-inon Margaret Casey kiel nian reprezentanton. La sinjorinoj de la E. K. de O. A. refreŝigis la vizitantojn el aliaj Melburnaj kluboj per biskvitoj kaj teo.

Ni aranĝis elmontraĵojn de E-libroj en la Biblioteko de Camberwell dum Majo kaj sekve en tiu de Waverley dum Julio. Poste ni donacis ekzemplerojn de "Essential Esperanto" al la bibliotekoj kiel memoraĵojn. La publiko forprenis 1000 "verdajn kartojn" dum la du elmontraj. — Arthur Heathfield.

NOV-ZELANDO RAPORTAS

Propono pri Re-organizo

Post longa kaj plena diskuto dum la 35-a NZEA kongreso okazigita en Napier (januaro 3-7, 1970), la ganoj decidis esplori proponon reorganizi la nacian asocion de Esperantistoj (NZEA).

La propono rilatis la starigon de naŭ regionoj en la lando, ĉiu kun sendependa oficistaro kaj reprezentanto al la nacia komitato. Samtempe, la kongresanoj decidis, ke la jarkotizoj de NZEA estu plialtigitaj, jene: ordinara membro, \$4. geedzoj, \$7, kaj ke parto de la sumoj restu kun la regionaj komitatoj por vigligi ties agadon.

Sekve, samideanoj en ĉiu proponita regiono nun laboras por eltrovi la volojn de la esperantistoj pri reorganizado, kaj raportoj estos prezentitaj al la 36-a Kongreso, kiu okazos en Auckland la 8-an ĝis la 12-a de januaro, 1971.

Ekde januaro, 1929, kiam la NZEA revivigis post 12-jara 'dormado', la

asocio funkciis laŭ neregiona bazo kaj la nova propono celas fari la E-movadon en Nov-Zelando pli efika kaj reala per decentrigo de la ĉefurbo, Wellington. —W. H. King (Whangarei).

TEATRAJAJ KUNĈEESTOJ SAMIDEANAJ

La T.K.S. (Victorian Esperantists' Theatre Club) estas klubo por Melburnaj E-istoj kaj iliaj amikoj. Ĝi ebligas al ili ĉeesti filmojn kaj vivajn teatraĵojn malpli kare ol private, aĉeti la vinojn "Yaldara" malpli kare ol individua aĉeto kaj ricevi la kluban bultenon — "La Plezurulo". La profiton ni uzas por donaci E-librojn al bibliotekoj, altlernejoj, kolegioj k.t.p.

Dum la unua jarkvarono de la klubo ni aranĝis ĉeestojn al 4 teatraĵoj kaj 3 distraj vesperoj, ankaŭ eldonis 4 n-rojn de la bulteno. Nia celo estas sendolora profito por la movado, kaj ni gajnis pli ol 25 dolarojn.

Ni distribuis E-librojn al lokoj, kie ili interesus eblajn samideanojn. Tial ni kontaktis 3 lernejojn kaj 2 kolegiojn por venontaj duagrada instruistoj. Sekve, ni donacis al la altlernejo en Camberwell kaj la porinstruistaj kolegioj de Parkville kaj Monash aron, kiuj enhavis 5 librojn kaj unu diskon.

La akcepto de "Plezurulo" estis miriga. Ni ricevis iom da kritiko, sed la ordinara samideanaro bonvenigis ĝin per subtenado aĉeta kaj (pli grave) kontribua. "Plezurulo" kreskis jam de 6 paĝoj kaj 18 ekzempleroj en Aprilo ĝis 13 paĝoj kaj 40 ekzempleroj en Julio.

"Plezurulo", N-ro 3, Junio, 11 paĝoj, mimeografita. 5c. por membroj; alie 15c. Pipece pakita pikantaĵo. En ĝi kvar homoj nudvorte diskutas la cenzuron, la sekson, kun admirinda observemo. Sur du el la paĝoj troviĝas artikoloj en kiuj svarmas gramatikaj eraroj. Specialan respondecon havas redaktoroj gardi la purecon de E-a lingvouzado. Ili penus elsarki nekorektaĵojn el la ricevitaĵ tekstoj.

Ci tiu cetere tre vigle distra gazeto estas mendebla ĉe A. Heathfield, 128 Broughton Rd., Surrey Hills. 3127.

OUR PRESS ORGAN

Recipients of our paper should preserve their copies. Certainly every club and group should have done so. One may hope that this has been done fairly widely. Careful indexing of contents serves for ready reference to many a point useful in private study or public activity.

WHAT DID HE REALLY SEE?

Many have experienced the sense of nearness, for a fairly short time, of those they have loved but are now dead. This has several times happened to me. But the late C. S. Lewis gave me an unusual experience. I saw him but once in the flesh and did not know him well. We did, however, often write to each other.

A few days after his death, while I was at TV, he appeared, sitting in a chair a few feet from me, and spoke a few words that were relevant to difficulties I was then passing through. He was ruddier than ever, grinning all over his face and glowing with health. The interesting thing is that I was not thinking of him at all. I was neither alarmed nor surprised. He was just there. As large as life and twice as natural.

A week later I was reading in bed before going to sleep when he appeared again, even more radiant than before. He repeated the message, which was very important to me at the time.

I was a little puzzling at this (I) and I mentioned it to a certain saintly Bishop, then living in retirement in Dorset. His comment was: "My dear J., . . . this sort of thing is happening all the time". — "The Ring of Truth". (paperback): J. B. Phillips.

(I) Good example of English litotes or understatement. How would you feel if you saw a phantom?

P. G. WODEHOUSE EN ESPERANTO

Richard Osborne en sia libro "Wodehouse at Work" (1961) traktas pri tradukoj de verkoj de Wodehouse en fremdajn lingvojn. Li diskutas la demandon kun bone Angleparolanta Belgio, kiu asertas, ke la Franclingvaj idiotismoj ne konformas kun la Anglaj, estante tute malsamspecaj. "Tradukado estas tre malbone pripagata metio. Se oni faras ĝin por gajni vivrimedojn, oni devas fari ĝin tre rapide. Eĉ se oni povus kontentige traduki verkojn de Wodehouse en la Francan, tion oni certe ne povus fari rapide . . ."

Osborne analizas Francan tradukon sub titolo "Jeeves, au Secours," farante ridigajn tekst-komparojn, poste ekzempligas mankon en Germana traduko kaj fine citas la komencajn frazojn de la Esperanta traduko de la verko: "The Prince and Betty" — tradukita de H. Badash:—

"Bela junulino en blua vesto eliris el la domo kaj ekmarŝis malrapide trans la teraso al la loko, kie sidis Elsa Keith

KION LI EFEKTIVE VIDIS?

Multaj homoj jam spertis, dum iom mallonga tempo, senton de proksimeco al personoj, kiujn ili amis en vivo, sed kiuj estas nun mortintaj. Tio okazis al mi kelkajn fojojn. La mortinta C. S. Lewis donis al mi aparte strangan sperton. Mi vidis lin nur unufoje en la vivo kaj ne bone konis lin persone, sed ni ofte skribis unu al la alia.

Kelke da tagoj post sia morto, dum mi rigardis televidon, li aperis, sidante sur seĝo je pluraj futoj for de mi. Li parolis kelkajn vortojn, kiuj signifis rilatis al malfaciloj tra kiuj mi tiam baraktis. Lia haŭtkoloro vizaĝa estis pli ol ordinare ruĝete-sana; li ridetis plenumene kaj arde radius pro saneco. Tre interesa tio, ke pri li mi tiutempe tute ne estis pensanta.

Mi sentis nenian timon, nek surprizon. Li simple estis tie! Tute kaj plene laŭnatura, vive impresal!

Semajnon poste li denove aperis, kiam mi estis en lito, legante libron antaŭ domo. Ankoraŭ pli belradia li aspektis. Li ripetis tiun saman mesaĝon, tiel gravan por mi en tiu tempo.

Mi estis iom konfuzita per tiu fenomeno kaj poste ĝin menciis al iu sankteca episkopo tiam loĝanta emerite en la provinco Dorset. Li komentis: "Mia kara J., tiu spertospeco tre ofte okazas al la homoj". — "La Frapsono de l'Vero", broŝurita, J. B. Phillips.

(I) Frapa ekzemplo de la Angla litoto (malhiperholo, trotro milda esprimo). Kiel VI kondukus antaŭ fantomo?

kun Martin Rossiter sub la ombro de la granda acerplatano. Elsa kaj Martin fianĉigis antaŭ kelkaj tagoj, kaj ĝenerale oni trovis ilin, je tiu ĥoro, kune sidantaj en iu ombroplena loko".

Li konkludas: "I don't see how this could be bettered" (Miaopinie, oni ne povus plibonigi tiun tradukon). Valora tributo al Esperanto.

("La Princo kaj Betty" estas havebla ĉe U.E.A. 4.80 steloj).

FINNA IMPORTO-EKSPORTO

S-ro Tauno Kostainen vokas al fabrikanteroj, komercistoj, pri vendo-aĉeto kun sia firma, la sola Esperanto-lingva agentejo en Finnlando. Vidu anoncon en "Esperanto", Junio 1970, kaj sekventa Jarlibro de UEA. Adreso: Siltakatu I A 13, Heinola, Finland.

"LANTERNO", libere sendependa internacia gazeto. Enhavas mondpolitikajn, literaturajn, prilingvajn artikolojn. Monate. 10 germ. Markoj aŭ egalv. Postfach 473, D-8000 Munich 25.